

158 *J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN
7.VI 1855*

Uleåborgs LA, J. W. Snellman G:son arkiv

Herr J. V. Snellman G:son
Uleåborg

Helsingfors den 7 Juni 1855.

Käre Broder!

10 Föga tänkte jag, att en så sorglig anledning skulle mana mig att skrifva detta länge uppskjutna bref.

Helt och hållet oväntadt var mig dock sorgebudet icke. Den envisa bensårnaden var ett bedröfligt förebud; dock lät dess lindrihet hoppas, att ännu år kunde förgå utan slutlig decision.

Af allt mitt hjerta tackar jag Dig och Din goda Jeannette för all den vänskap och omvårdnad, I skänkt min Fader, för all den förnöjsamhet, hvori Han hos Eder fick framlefva sina sista dagar. Gifve Gud i himmeln Eder och de Edra fröjd och frid i utbyte! jag beder det med rördt och tacksamt hjerta.

20 Tungt ligger det på mig, att jag icke kunnat bjuda min Fader en ålderdomstillflykt. Men Han vantrifdes här, och helsa led af denna orts, för alla dervid ovana förderfliga klimat. Och när dertill koleran kom, yrkade äfven jag på Hans bortresa. Det var om sommarn 1853. – Han hade redan då för plan att resa till Uleåborg, dit Hans håg så synnerligen drog Honom.

Det var mig en tröst erfara, att döden kom så lätt, så att han, som aldrig ligat i sjuksäng, icke heller nu behöfde intaga den. Hans själ hade redan länge lefvat bortom denna jord, och döden träffar sällan någon så väl förberedd.

30 För Dina vänskapsfulla sändningar af lax och rehnstek står jag också i rest med min tacksägelse. Jag har nu de mina på landet 6 mil härifrån och vi hafva ännu 4 rehnstekar rökta att i sommar påminna oss om Er. Sjelf hoppas jag få större delen af sommaren vara ute – och reser nu dit till en början på fyra veckor.

40 Det gläder mig höra, att Georg fått accord med Banken, och att han således har utsigt till fortfarande bestånd. Helsa honom och öfriga anhöriga kärt, främst och kärast Din egen rara Hustru, och var försäkrad om den upprigtiga tillgifvenhet och tacksamhet hvarmed jag fortlefver

Broderligen
Joh. Vilh. Snellman

P. S. Jag närsluter inlaga till Gustava Snellman. Låt oss någon gång få underrättelser från Dig och de Dina.

50 159 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN JUNI 1855*
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Make!

Barnen mår alla bra, i går voro De hela dagen på Åkern äfven jag var på eftermiddagen med dem. Jag skickar nu åt Dig et knypte med kläder.

Köckshandukar skickar jag äfven, och en bytta för smör. en liten korg lemnade Calle dit hem. Om Du skulle låta Vaktmästarn gå till Emmas hem efter kläder åt henne, jag skulle nu försöka att hålla henne en vecka, för att få mera sytt. Om Vaktmästaren äfven skulle köpa 2 alnar bommolstyg mer mörkt åt hanna till den omtalade koftan,

äfven svart silke groft och fint 1. lod hvardera. och en flaska matolja och grof skrif papper.

Farväl älskade Make. Barnen såfver så sött, lille Ville är lugn liksom förra natten. Gud vare låf att de alla äro så friska och präcktiga.

10

Din Jeanette

Om Du skulle låta Vacktmästarn sätta alla orena kläder i et knyte och föra dem till Pappa han tar dem i schäsen.

160 *A. W. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN I.X 1855*
HUB, JVS handskriftssamling

20

Christinestad d 1 Ocktober 1855

Min Goda Farbror!

Härmed får jag underrätta farbror, att vi Gudi lof, mår bra, ock hoppas att farbror, jemte dess familje, äfven befinner sig väl.

min önskan, skulle nu vara, att få höra farbrors tanke, angående mig, om farbror vill lämna sitt bifall, till mitt ämnade giftermål, det är väl farbror, som kommer att bestämma derom, ty utan farbrors sammytcke, får det väl ej ske. – farbror, har alltid varit, som far för mig, så hoppas jag äfven, att farbror nu ville vara så god, ock som en far, gifva mig löfte dertill.

30

farbror är god, hälsar Calle, med det första skall jag skriva, till honom, men nu medgifver ej tiden dertill. – mormor ber, om sin vördnadsfulla hälsning, äfven jag, instämmer i det samma, ock förblifver farbrors,

Ödmjuka tjennarinna A. W. Snellman.

161 *J. R. MUNCK – J. V. SNELLMAN I.X 1855*
HUB, JVS handskriftssamling

40

Högädle Herr Rector,

Med en verkelig fägnad skyndar jag att meddela Herr Rectorn, att vid ett oförmodadt sammanträffande med Grefve Armfelt i Borgå, jag för honom framlade Herr Rectorns project att såsom Lärare kunna anställas vid Universitetet, och utlade så godt jag kunde ändamålet med föreläsningar i Hodegetik; han omfattade utan svårighet projectet, och lofvade mig, att inga svårigheter skulle möta, för Herr Rectorns förordnande till Extra Ordinariæ Professor i denna vetenskap, jemte löne anslag. Han fästade sig blott litet vid den hos honom (likasom för mig) okända och litet sträfva benämningen, och frågade om den ej kunde mildras genom någon annan? — detta ansåg jag ej kunna låta

50